

Landskap: Skåne Upptecknat av: Ola Nilsson
Härad: Ingelstad. Adress: Odarsöv, Örtofsa
Socken: _____ Berättat av: _____
Uppteckningsår: _____ Född år _____ i _____

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uppteckningen rör

Skriv endast på denna sida!

Landskap: SkåneUpptecknat av: Fru Inna BrinkHärad: IngelstadAdress: Skalmö, (Mårtensgata 6)Socken: Löderup

Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

Uppteckningen rör

Skåne

Ingelsteds b: d

Bollnups s: n

Linuberedning för Där tillbaka.
Bollnups, Soeken.

För Skånska dagbladet

Linuförd såddes på de dagarna med
hand, När hären växer ock står i blom
så är det vackert att skäda, När hären
fröet blir färdigt så rycket den upp
med roten ock sättes till Torkning sen
repar fröd ifrån på en stor Hekla.
Sen breddes linnen ut på sådes stubben
till torkning, sen väfstes den ihop ock
banns i stora bruntar, Innan linnen
brytes Tärkas den i Brydestugan, men
det var en provisorisk. Den var byggd
över en grof en aflång fyrkant med
stänger avrunda, för linnen att ligga
på, Så ildas den i grofgrunden.
Sen var det till att bryta ock skava
ock Sketta till kräkten kom, då blev
det gille spel ock dans, Dagen efter kom
Häktas linnen sen kom karder ock=

Spinnrock igång, Garnet skulle bytas
och blekas innan värstolen skulle in,
Sen hlef det brätt med vären för det skulle
vara färdigt innan vären kom, Dä
skulle länneckerna ligga på gräsplanen
för att blekas emot solen.

Harald Hansson
Kammet får ej sättas i tidningen

Ingelsteds lrd

Ullstorps s:n

Från Ullstorps Soeken

Såsom svar på eder Annonsa vill
jag tala om något om det gäst-
stilt vid någgra ställen. När någgra ställen skulle
laga sin börgar var det som en stor
högtid, arbetet börgades tidigt på morgonen
och när det så var sluttat, såldes
maten ut till folket så att de skulle
äta ute på fältet, vanligtvis var det
välling som kokades i en kittel och
sattes på smårör, och sattes sig alla
nuntansring och äto gemensamt,
medan snapsarna spanderades på kört
så mycket som man ville ha.

Jag minns särskilt en gång en kvinna
som åt välling av kittelen, hon hade
någ skrapat på hjärt på kanten med
sked och så hon hade fått en i sig
och blev mycket sjuk, och berättade
alla att man hade hammit för något
trolleri, en Karl skickades genast
i väg med hennes förtygg till en
kloster gubbe ett par stier därifrån
och nu var det ju så att när man

4/ Kom dit hade kvinnan kräkt upp
giftet i magen och var på bättringsvägen
och nu trodde alla att det var hon
som botat henne.

Så får jag tala något om hur linneber-
redningen gick till: när hören var upp-
ryckt brödes den ut på marken
så att sjävarna skulle bli skära, och då
den var färdig att tas upp samstades alla
som hade del i brydestuan der för de efter
om det behövdes någon reparation, hvilket
var mycket enkelt, ty vanligtvis var ett
lass lera rätt dit färdigt och då behövdes lera
i der som behövdes, som var det att samma även
om när hvar och en skulle bygga. Nu var det
vanligtvis två byggetag i byn och så gick det
så till att ett ena laget satte in hören till
torknings om middagen, för att bytas om kvällen,
dagen derpå samstades alla på stället igen för att
gå till brydestuan och göra det bättre eller
sträva det som det kallades, hvilket var under
stället till ^{om middagen} då det togs med hem, för att det
andra laget skulle sätta in sin hör till tork-
nings till nästa kväll. Nu skulle alla arbeta på
stället om efterm. fruntimmerna skulle sjetta
och drängarna göra hvilket som helst arbete
hvilket intet var så strängt, ty det var mest

att tiden skulle gå till Kvällen, då bydde
gillet började, hvilket merendels varade hela
natten. En kunde villo helst ställa det att
gillet blev på lördagskvällen och då vara
det till Klackan ringde i Kyrkan när
det var förat mässan söndagen.

Sven Hansson

Wästraby Gård

~~Wästraby~~

Namnet får inte sättas i teckningen

4086 LUNDS UNIVERSITET 6
FOLKMINNESARKIV
Redaktionen af Skanska Dagbladet
Folkminnestäflor, Malmö.

Jag är nu en 75 års gammal man, och
jämminner mig mycket, men Far har berättat
mig i min barndom som var i Tringelstads
härad, Först var det håskörden, det skulle
helst huggas med lie men dagen var på
då började flera personer kl 3 på morgonen
det kunde också fortsätta hela dagen, någon
skördemaskin brukades intet för, När sedan
sedan det torkat flera dagar på marken, berst
det i runda stackar för att ytterligare torka
för att sedan åkas in i husen till vinterfoder,
Linberedningen, Fröst -

Det såddes på våren, den det var halvaxet
gick flera personer och loka bland det, men
i trampa hårdt på det, att det blev skadat,
sen flockas det upp med händerna, skulle
sen bredas tunt ut på sådstubb på marken.

(2)
4086 LUNDS UNIVERSITET 7
FOLKMINNESARKIV
För att torka någon tid, sen såddes det i
bantar, men desförinnan var fröst, det
kallas för knöpplet, det var sprutet på en
häckla, sedan ställdes till ett brydegille, då
all Traklens ungdom inbjöds, ett hål gräffas
i jorden deri eldades, ovanpå bredes linet
på stänger, en gammal kvinna brukade
att padda och vända det, skulle arbetas
på så kallade bröjer, sen det ^{var} slut dansades
hela natten och bjöds på mat och alla drycker,
sen var det skatte gille, ^{linet} hölls på små
ställningar vad som ryngades i handen, och
slogs med små skatte träd fins ännu i
vårt hem, sedan skulle häcklas på
ställningar liknande spikar, linet vreds
sedan i små bantar, därefter var det
Kardegille med mat och dans efteråt
sen skulle linet spinnas på vintern.

3) ^{4086 LUNDS UNI} ^{FOLKMINN} ⁸
Derefter vävas, ett drygt arbete,
för att på våren läggas till blekning
på gräsmattor ett par månader, sen var
det vitt som snön, sen syddes allt med
hand, inga symaskiner brukades på
den tiden, men så höll det att klita
på i 50 år, den goda gamla tiden.
Skärdegille.

Sedan all råden var hästader, sista
lasset och sista kärven, hurrades för att
allt gådt lyckligt, den ställdes till ett
höstagille, det glädde folket långt
förut att vänta, då brukades att slagta
ett Lam eller något större djur, för
att deraf koka någon god rippa,
så bjöds alla som varit med på hösten
och desutom alla grannarna på en god
måltid, derefter Toddy med Rom.

4) ^{4086 LUNDS UNI} ^{FOLKMINN} ⁹
Hembrygt Öl fick ej fattas, ej heller
fick brännvinet taga slut, allt var
lif och glädje, sen dansades hela natten
efter Harmonika musiken, det
var en fest som sent glömdes, alla
var tackrädda för husbonden var
så god mot folket, husbonden och
tjenaren brukade äta vid samma
bord, bönen före maten och efter
fick aldrig glömmas, goda seder
brukades i ett gammaldags hem. -
det var i Ingelstad härad,
På sommaren började arbetet vid
Soluppgången och slutat vid solnedgång.

Ola Nilsson
Odarslöf M!
Örtöfta.

(1/2)

Folkminnestävlan från 50 à 60
år tillbaka i Hagestad i Löderups församling. Ingensteds ht.

Om hästen för 50 à 60 år tillbaka.
Det tillgick så: När vi skulle hugga råg
och vete var det ju en stor gård. Så var
vi alltid en 10 à 12 par till att meja,
som de sade då. Pigan skulle binda
(binda) efter drängarna och så efter var-
andra. Då var det tur att vara god
vän med drängen, annars tog han så
stor mr. så man hade svårt för att
klara sig, man skulle ta upp och binda
nerom. Så man kom till slut på en

gång, sedan var man i stäck så långt
emellan, så de kunde höra emellan
och lässa ifrån boken. —

11

Det är klart att vi hade höstgille —
då slaktas alltid ett lammar, så vi
gick frikasi och potatis risgröt och
sup och öl, som var hemmabryggt.
och kaffe 'baketter. — Sen dansa vi
på logen till klockan 2 på natten
Om logkatten och Fröja skaka träden
har man väl hört på många gånger, så
jag minns inte särskilt. — Men det
gick till vid träkningen, de hade alltid
två (2) hästar för träkverket ute på
gården en pojke höjde dem, så lade
hustrunden själa i verket och frigan
lade på bordet på en som tog fram
säden, och sen två, en till halmen

4086

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

4 och en till agnerna. - Jag glömmes aldrig
en gång jag stod och låg på bordet. En
mus sprang upp på armen på mig och runt
ryggen. Jag sprang och skak till på en
annan lög och knäppte upp kläderna,
då sprang musen sin väg. De stannade
verket. Vi trodde jag blivit från min
sinne med en. Sen den dagen har
jag inte varit så rädd för ågottning
som för en mus. Det rister mig i vad
enda nerv då jag ser en mus. —

Sedan har jag varit med på en annan
träskning. - Jag tjänkade på ett litet
ställe. Borden och jag träkade all
säden utom påsen. Det tillgick så:
Vi hade säden på logen med axen i
ytterkanten så stod jag i mitten
av logen och höll hatten i tylen
så den gick runt och trampade kärnan

av åken. Sen slog vonden nagarna ¹³
slag med slagolen, så hållt vi på
hella vintern till vi var fjädiga.

Om linbrädningen, eller hören
som de sade.

Hören skulle sås på lätt, men bör-
dig jord. När den var 25 cm hög skulle
den lukas väl för ogräs. När den så
var mogen, så skulle den ristas och
bindas i knippar, sen skulle den
häcklas knivlen av eller fräkularna
det tuggas så: två grova järntappar
satt på en tjock träkloss, men
man skulle alltid binda åtmin-
stone en knippen. Sen skulle
det predas i rader på hårt slättig
mark, där skulle det ligga i 6 rader

4086

Sen skulle det tas upp med en rivare
 men var rad för sig så det blev jämnt
 och ordentligt och bindas i buntar igen.
 Sen skulle vi bryda, och sen skulle
 vi skätta det tillgick så där grävdes
 ett stort hål i jorden så lades där svar
 Torr kunnat brukning och så några
 stänger av järn och läckte korv
 och träns men inte järn än där var
 eldat ett stort hål så där var bara glöden
 det fick icke brinna högt när det la-
 des höj på. Sen skulle vi bryda hela
 dagen, sen skulle vi skätta, det första
 vi slog av kallade vi skättesfall,
 det nästa kallade vi blåsar sen var
 det den finaste håren. Det skulle vara
 till fiska drapsdukar, skättesfallen
 skulle vara till handdukar och blåsar
 skulle vara till skjortor bakan och

15
linnen, så skulle vi hålla och spin-
na hela vintern ja till Mars då
skulle vi väva. Vi hade ältis en
8 à 10 räckor linne, som vi skulle
breda ut på morgonen, och lägga ut
på kvällen

Förfr kanna skulle föra krigkalvar
vet jag inte men för att kalvarna
skulle leva och trivas så skaffades
en getabock som stod i en bås
opptill kalvarna).

Inlämnat av

Fru Anna Brink

Mårtensgatan 61. v

Malmer

Malmer den 18 Oktober 1933.